

TENTOKRÁT SKUPINKA TOPIČŮ

NAŠI DOBROVOLNÍCI

ZLEVA: RUDOLF PECHÁČEK, VLASTIMIL MLYNÁŘ, VLADIMÍR PLÍVA, CTIRAD KOVÁŘ, JIŘÍ JAKUBEC, JAN DUŠEK A ZDENĚK TOMAN

Farnost jako taková nemůže fungovat bez podpory dobrovolníků. I když práce mnohých zůstává očím druhých skryta, bez jejich pomoci by spousta věcí nefungovala. Často možná bereme jejich službu samozřejmě a ani nevíme, co všechno obnáší. Proto bychom vám chtěli postupně jednotlivé skupinky dobrovolníků ve Zprávičkách představit.

A protože právě začíná zima, rozhodli jsme se začít skupinkou TOPIČŮ, kterou „má na starosti“ **Vlastík Mlynář**. Zeptali jsme se ho tedy...

Můžeš představit vaši skupinku dobrovolníků, v čem vaše služba spočívá?

Kotelna v D-centru má dva zdroje tepla – kotel na dřevo a plynový kotel. Hned při zahájení činnosti D-centra bylo jedním z výchozích požadavků to, aby jeho provoz finančně nezatěžoval ekonomiku farnosti, tedy aby si na sebe vydělal. A protože farnost má zároveň své lesy a velmi pracovitou skupinu dobrovolníků „lesáků“, tak bylo jasné, že úspory při vytápění D-centra docílíme jen díky dobrovolnické práci topičů v kotli na dřevo. A to se daří po

celou dobu, plynový kotel za celou dobu nebyl (kromě topné zkoušky) uveden do provozu.

Jak často tuto službu vykonáváte?

Vždy se našlo aspoň sedm dobrovolníků, kteří od podzimu do jara mají přidělenou jednodenní službu kotelníka a natápějí vodu do 4 kubikových akumulčních nádrží v kotelně. Znamená to, že každý z topičů v přidělený den své služby má na starost zkontrolovat kotel po včerejším provozu, zatopit, dovést dřevo a podle potřeby několikrát za den doplnit palivo, aby v nádržích

vytvořil dostatečnou zásobu tepla.

Kdo do vaší skupinky patří?

V současné době máme tyto topiče (od pondělí do neděle): Jirka Jakubec, Zdeněk Toman (zároveň obsluhuje programové nastavení vytápění), Ruda Pecháček, Milan Skalický, Radek Kovář, Jenda Dušek, Vlastik Mlynář a jako záskok Vláďa Plíva a Honza Mařík. V minulosti se střídali i Pepa Halbrštát, Pavel Křivohlávek, Franta Matějčík a František Vávra.

Jak se ev. můžu „i já“ stát topičem?

Je to ideální dobrovolnická práce pro mladé důchodce. V současné době mluvíme o možnosti propojení teplovodu z kotelny i do budovy fary a pak by asi přicházela do úvahy dvojsměnná kotelnická práce, jeden topič dopoledne a druhý odpoledne. A

to bychom se potřebovali rozrůst na počet 14, takže pokud se najdou ochotní už nyní, jen dobře – stačí se mi jen nahlásit.

Jednotlivých topičů jsme se zeptali:

Co ti služba topiče dává?

Jiří: Je to určitá služba, a proč to neudělat, když má člověk čas a možnost...

Zdeněk: Mám z toho dobrý pocit a jsem rád součástí fungujícího týmu.

Ruda: Já jsem účastníkem poslední etapy péče o farní lesy, tady vidím konec, když dřevo uschne...

Ctírad: Dobrý pocit, že přes přibývajícím věkem a ubývajícím silám mohu pro druhé ještě něco udělat.

Jan D.: Rád se tady ohřeji.

Vláďa: Prostě zatopím a jdu.

Honza M.: Od svého skautského mládí jsem měl rád oheň. Vždyť plamen je neustále plný proměn. Snad i proto mě role topiče vždycky bavila. Topil jsem celý svůj život. Naučilo mě to nastavit si vnitřní hodiny, abych věděl, kdy je nutno přiložit, aby nevyhaslo. To bylo nutností. Proto mě i bavilo topit v D-centru. Neobtěžovalo mě to, byla to radost. Ta služba pro druhé mi byla příjemná. Končím s topením, předávám mladším. I doma přecházíme na plyn. Snad mi „v setrvačnosti“ vydrží srdce hrát pro druhé a nevyhasne i bez topení.

Jasno v tom mají i **ženy topičů:** Víím, že na pár hodin odejde z domu a budu si moct udělat v klidu to, co potřebuji...

Připravila Radka Blajdová

Sledujte Farnost Dobrouč na Facebooku

